Tektanrıcılıktaki Çoktanrıcılık

Bu nokta çok önemlidir:

Benim taramama göre, Tevrat'ta dört yerde geçen bir deyim var: "Tanrılar Tanrısı" Tanrı için kullanılır. Yani Tevrat'ın tanrısı dolayısıyla İncil'in ve Kuran'ın Tanrısı böyle nitelenir.

Yahudi Musa İbn Meyum (1135-1205), bu deyime "melekler Tanrısı" anlamı verir.

Tanrılar Tanrısının anlamı, melekler Tanrısı olunca, Tevrat'a göre melekler de birer Tanrıdır. Açıkça bu demek oluyor.

Ne var ki, İbn Meymun, melek için Tanrı sözcüğünü kullandığını söyleyerek tevil'e kaçıyor.

O zaman aynı tevil'in çoktanrılı dinler içinde geçerli olması gerekmez mi? Onlar da, bu sözcüğü asıl Tanrı için gerçek anlamda, onun dışındaki Tanrılar için mecaz anlamda kullandıkları ileri sürebilirler. Bu yol, onlar için neden geçerli sayılmıyor?

Yine benim taramama göre, Tevrat iki, İncil'de üç yerde geçen bir başka deyim var: "Rabler Rabbi"(Efendiler efendisi).Bu deyimle de Tanrı nitelenir.

İbn Meyum, bu deyim de "Feleklerin"(göklerin), yıldızların efendisi, anlamını vermekte. Ve buradaki Rab(efendi) sözcüğünün de Tanrı dışındakiler için mecaz olarak kullanıldığını ileri sürmekte.

Öyleyse asıl Tanrı'ya yaklaştırırlar umuduyla Yıldızlara, gezegenlere "İlah, Rab" diyen Sabii ler neden suçlanıyor? Neden putperest denerek başka gösteriliyorlar. Aradaki fark nedir?

Musa İbn Meyum yıldızları ve gök kürelerini de birer melek sayar. Buna göre Tanrı için "Rabler Rabbi" denirken de, "melekler Rabbi" denmiş oluyor. Yani melek içi ilah sözcüğü "rab" sözcüğü de kullanılmış oluyor.

Ali İmran suresi'nin 79,80. Ayetlerinden açıkça anlaşıldığına göre, Kuran'da söz konusu deyimlere aynı anlam veriliyor. Ancak aynı ayetlerde hiçbir Peygamber'in böyle bir şey söylemiş olmayacağı da ileri sürülüyor. Peygamberlerin kendilerini de melekleri de ilah, rab diye nitelemeyecekleri anlatılıyor.

Kuranda melekler, açıkça ilah ya da rap olarak nitelenemezler. Ne var ki, kapalı olarak "Tanrılar" sırasına konulurlar. Dahası melekler, Tanrı'nın ortakları gibi yer alırlar Kuran'da.

Nereden mi çıkarıyorum?

En başta şu durumdan:

Kuran'da sık sık Tanrının kendisi konuşturulur, birinci şahıs olarak. Böyle yerlerde Tanrı işini, eylemini anlattığı zaman **"yaptık-ettik"** yapacağız, edeceğiz, yapıcılarız, edicileriz… ya da

biz yaptık, biz ettik der hep. “Yaptım-ettim, yapacağım-edeceğim” demez. Böyle dediğine, kolayca rastlanamaz. Pek ender rastlanır.

Bu, neden böyle?

Kimi İslam ulemasının ileri sürdüğü “Tanrının büyüklüğünden” olamaz bu.

Bundan olamaz, çünkü: Kuran’da Tanrı, “birinci şahıs” olarak, işini eylemini değil de, kendini anlattığı zaman: “ben şuyum, ben buyum, ben şöyleyim, ben böyleyim” diye anlatır. Yani “birinci tekil şahı” sözcükleriyle…

Tanrı dan üçüncü şahıs olarak söz edildiğinde “Tanrı” için tekil sözcük kullanılır her zaman. “o şöyledir, O böyledir… , yaptı, etti, yapacak, edecek, yapıcıdır, edicidir…” gibi. Eğer “Tanrı’nın büyüklüğü”, O’nun ya da O’nun eylemini anlatan sözcüklerin “çoğul” olması gerektirseydi, buralarda da çoğul sözcükler kullanılırdı. Yani, Tanrı’dan ve eyleminden üçüncü şahıs olarak söz edilirken: “onlar şudurlar, bunlar şudurlar, onlar budurlar, onlar şöyledirler… onlar yaptı, onlar ettiler” denir ve “onlar” sözcüğüyle Tanrı anlatılırdı.

Öyleyse; Tanrı’nın, işini- eylemini kendi “birinci şahıs” olarak anlattığında, “birinci tekil şahıs” sözcükler yerine, “birinci çoğul şahıs” sözcükler kullanılmasını, yani “yaptık ettik…” demesini, O’nun “büyüklüğü” gerektirmiyor. Bunun başka bir nedeni olmalı.

İşte bu neden, “Tanrı’nın iş-eyleminde” **Meleklerin ortak kılınmalarıdır.**

Örneğin, saffat suresi’nin 11.ayetinde Tanrı’ya şöyle dedirtiliyor.

“… Biz onları, yapışkan bir çamurdan yarattık!”

Kuran’ın pek çok yerinde böyle “yarattık, biz yarattık” bildirileri var Vakıa suresi’nin 57 ve 59. Ayetlerinde de şöyle der Tanrı:

“Sizi yaratan biziz. Onaylamaz mısınız daha? Söyler misiniz akıttığınız meni nedir? O’nu siz mi yaratıyorsunuz, yoksa yaratıcılar biz miyiz?”

…yazıyı burada bitirmeye karar verdim daha fazla uzatmayacağım ama sorulması gereken sorular var:

Tüm bu anlatılanlar bize neyi gösteriyor, her şey gücü yeten Tanrı neden ol diyince olmuyor da melekler ile yapıyor bu eylemlerini?

Bizim bildiğimiz Tanrı belki de tek değildir, belki de bu din Tek Tanrılı bir din değildir sadece biz öyle sanıyoruz.

Kaynak:

Turan Dursun, Kutsal kitapların kaynakları 4.basım kaynak yayınları 1997 sy 135-140

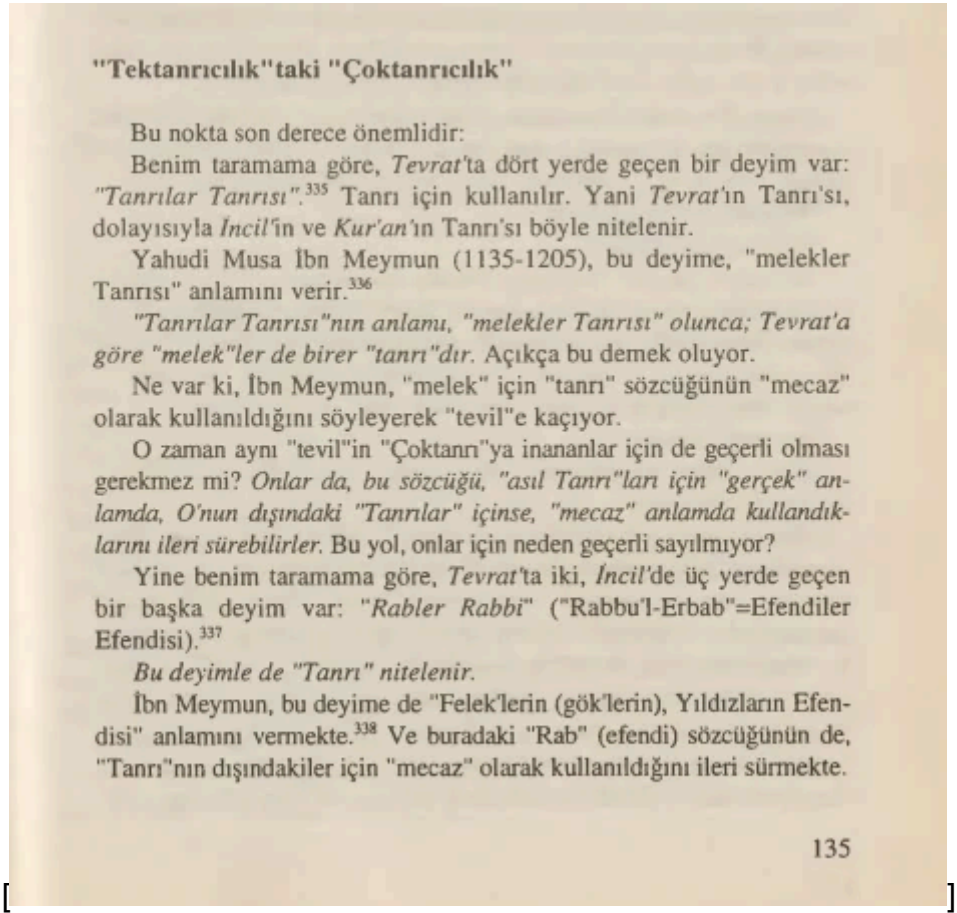

"Tektanrıcılık"taki "Çoktanrıcılık"

Bu nokta son derece önemlidir:

Benim taramama göre, *Tevrat*'ta dört yerde geçen bir deyim var: *"Tanrılar Tanrısı"*.[335] Tanrı için kullanılır. Yani *Tevrat*'ın Tanrı'sı, dolayısıyla *İncil*'in ve *Kur'an*'ın Tanrı'sı böyle nitelenir.

Yahudi Musa İbn Meymun (1135-1205), bu deyime, "melekler Tanrısı" anlamını verir.[336]

"Tanrılar Tanrısı"nın anlamı, "melekler Tanrısı" olunca; Tevrat'a göre "melek"ler de birer "tanrı"dır. Açıkça bu demek oluyor.

Ne var ki, İbn Meymun, "melek" için "tanrı" sözcüğünün "mecaz" olarak kullanıldığını söyleyerek "tevil"e kaçıyor.

O zaman aynı "tevil"in "Çoktanrı"ya inananlar için de geçerli olması gerekmez mi? *Onlar da, bu sözcüğü, "asıl Tanrı"ları için "gerçek" anlamda, O'nun dışındaki "Tanrılar" içinse, "mecaz" anlamda kullandıklarını ileri sürebilirler.* Bu yol, onlar için neden geçerli sayılmıyor?

Yine benim taramama göre, *Tevrat*'ta iki, *İncil*'de üç yerde geçen bir başka deyim var: *"Rabler Rabbi"* ("Rabbu'l-Erbab"=Efendiler Efendisi).[337]

Bu deyimle de "Tanrı" nitelenir.

İbn Meymun, bu deyime de "Felek'lerin (gök'lerin), Yıldızların Efendisi" anlamını vermekte.[338] Ve buradaki "Rab" (efendi) sözcüğünün de, "Tanrı"nın dışındakiler için "mecaz" olarak kullanıldığını ileri sürmekte.

135

[ ]
(https://preview.redd.it/bwn7h991hjs61.png?width=468&format=png&auto=webp&s=e81b6f01a241801d10d4a89284750d094e0989a8
"Image from r/AteistTurk - "Tektanrıcılık" da ki "Çoktanrıcılık"")

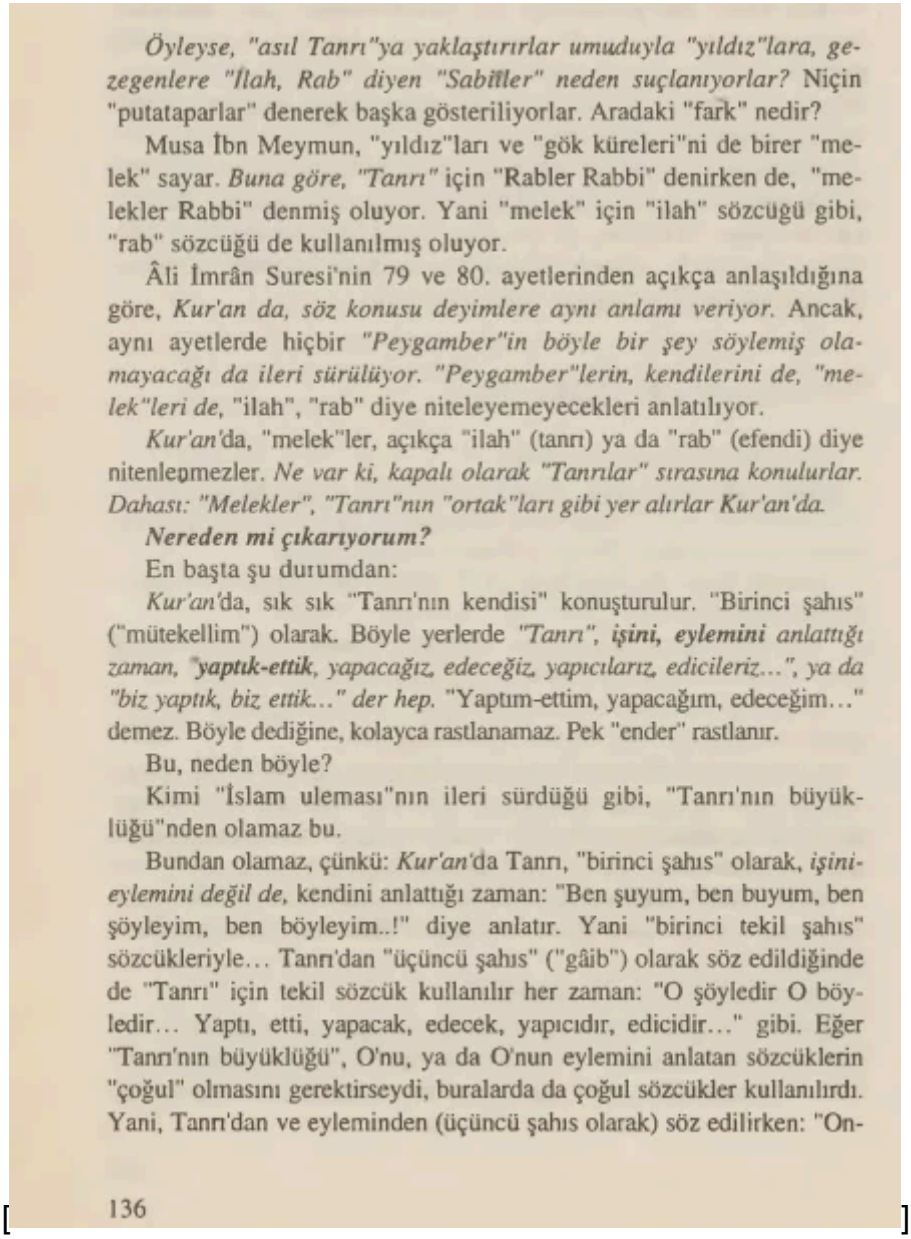

Öyleyse, "asıl Tanrı"ya yaklaştırırlar umuduyla "yıldız"lara, gezegenlere "İlah, Rab" diyen "Sabiîler" neden suçlanıyorlar? Niçin "putataparlar" denerek başka gösteriliyorlar. Aradaki "fark" nedir?

Musa İbn Meymun, "yıldız"ları ve "gök küreleri"ni de birer "melek" sayar. *Buna göre, "Tanrı"* için "Rabler Rabbi" denirken de, "melekler Rabbi" denmiş oluyor. Yani "melek" için "ilah" sözcüğü gibi, "rab" sözcüğü de kullanılmış oluyor.

Âli İmrân Suresi'nin 79 ve 80. ayetlerinden açıkça anlaşıldığına göre, *Kur'an da, söz konusu deyimlere aynı anlamı veriyor.* Ancak, aynı ayetlerde hiçbir *"Peygamber"in böyle bir şey söylemiş olamayacağı da ileri sürülüyor. "Peygamber"lerin, kendilerini de, "melek"leri de,* "ilah", "rab" diye niteleyemeyecekleri anlatılıyor.

Kur'an'da, "melek"ler, açıkça "ilah" (tanrı) ya da "rab" (efendi) diye nitenleşmezler. *Ne var ki, kapalı olarak "Tanrılar" sırasına konulurlar. Dahası: "Melekler", "Tanrı"nın "ortak"ları gibi yer alırlar Kur'an'da.*

Nereden mi çıkarıyorum?

En başta şu durumdan:

Kur'an'da, sık sık "Tanrı'nın kendisi" konuşturulur. "Birinci şahıs" ("mütekellim") olarak. Böyle yerlerde *"Tanrı", **işini, eylemini** anlattığı zaman, **"yaptık-ettik**, yapacağız, edeceğiz, yapıcılarız, edicileriz...", ya da "biz yaptık, biz ettik..." der hep.* "Yaptım-ettim, yapacağım, edeceğim..." demez. Böyle dediğine, kolayca rastlanamaz. Pek "ender" rastlanır.

Bu, neden böyle?

Kimi "İslam uleması"nın ileri sürdüğü gibi, "Tanrı'nın büyüklüğü"nden olamaz bu.

Bundan olamaz, çünkü: *Kur'an*'da Tanrı, "birinci şahıs" olarak, *işini-eylemini değil de,* kendini anlattığı zaman: "Ben şuyum, ben buyum, ben şöyleyim, ben böyleyim..!" diye anlatır. Yani "birinci tekil şahıs" sözcükleriyle... Tanrı'dan "üçüncü şahıs" ("gâib") olarak söz edildiğinde de "Tanrı" için tekil sözcük kullanılır her zaman: "O şöyledir O böyledir... Yaptı, etti, yapacak, edecek, yapıcıdır, edicidir..." gibi. Eğer "Tanrı'nın büyüklüğü", O'nu, ya da O'nun eylemini anlatan sözcüklerin "çoğul" olmasını gerektirseydi, buralarda da çoğul sözcükler kullanılırdı. Yani, Tanrı'dan ve eyleminden (üçüncü şahıs olarak) söz edilirken: "On-

136

[ ]
(https://preview.redd.it/i7bo6c91hjs61.png?width=445&format=png&auto=webp&s=b1e04d8ad0926e0bd40e6fd1aeb7f5500a96654c
"Image from r/AteistTurk - "Tektanrıcılık" da ki "Çoktanrıcılık"")

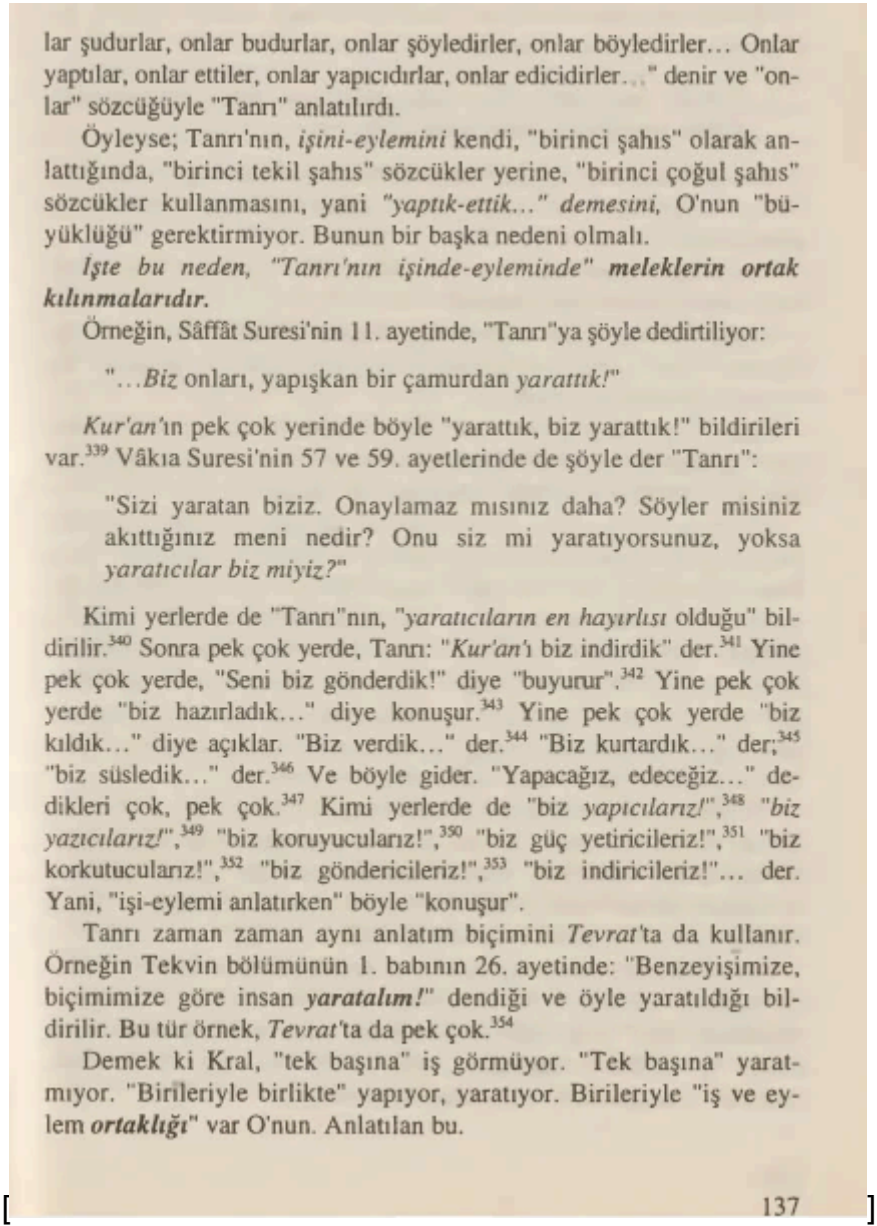

lar şudurlar, onlar budurlar, onlar şöyledirler, onlar böyledirler... Onlar yaptılar, onlar ettiler, onlar yapıcıdırlar, onlar edicidirler..." denir ve "onlar" sözcüğüyle "Tanrı" anlatılırdı.

Öyleyse; Tanrı'nın, *işini-eylemini* kendi, "birinci şahıs" olarak anlattığında, "birinci tekil şahıs" sözcükler yerine, "birinci çoğul şahıs" sözcükler kullanmasını, yani *"yaptık-ettik..." demesini*, O'nun "büyüklüğü" gerektirmiyor. Bunun bir başka nedeni olmalı.

İşte bu neden, "Tanrı'nın işinde-eyleminde" meleklerin ortak kılınmalarıdır.

Örneğin, Sâffât Suresi'nin 11. ayetinde, "Tanrı"ya şöyle dedirtiliyor:

> "...*Biz* onları, yapışkan bir çamurdan *yarattık!*"

Kur'an'ın pek çok yerinde böyle "yarattık, biz yarattık!" bildirileri var.[339] Vâkıa Suresi'nin 57 ve 59. ayetlerinde de şöyle der "Tanrı":

> "Sizi yaratan biziz. Onaylamaz mısınız daha? Söyler misiniz akıttığınız meni nedir? Onu siz mi yaratıyorsunuz, yoksa *yaratıcılar biz miyiz?*"

Kimi yerlerde de "Tanrı"nın, "*yaratıcıların en hayırlısı* olduğu" bildirilir.[340] Sonra pek çok yerde, Tanrı: "*Kur'an*'ı biz indirdik" der.[341] Yine pek çok yerde, "Seni biz gönderdik!" diye "buyurur".[342] Yine pek çok yerde "biz hazırladık..." diye konuşur.[343] Yine pek çok yerde "biz kıldık..." diye açıklar. "Biz verdik..." der.[344] "Biz kurtardık..." der;[345] "biz süsledik..." der.[346] Ve böyle gider. "Yapacağız, edeceğiz..." dedikleri çok, pek çok.[347] Kimi yerlerde de "biz *yapıcılarız!*",[348] "*biz yazıcılarız!*",[349] "biz koruyucularız!",[350] "biz güç yetiricileriz!",[351] "biz korkutucularız!",[352] "biz göndericileriz!",[353] "biz indiricileriz!"... der. Yani, "işi-eylemi anlatırken" böyle "konuşur".

Tanrı zaman zaman aynı anlatım biçimini *Tevrat*'ta da kullanır. Örneğin Tekvin bölümünün 1. babının 26. ayetinde: "Benzeyişimize, biçimimize göre insan ***yaratalım!***" dendiği ve öyle yaratıldığı bildirilir. Bu tür örnek, *Tevrat*'ta da pek çok.[354]

Demek ki Kral, "tek başına" iş görmüyor. "Tek başına" yaratmıyor. "Birileriyle birlikte" yapıyor, yaratıyor. Birileriyle "iş ve eylem ***ortaklığı***" var O'nun. Anlatılan bu.

137

[ ]
(https://preview.redd.it/dxx8i991hjs61.png?width=428&format=png&auto=webp&s=c027d81ab5be02bd4724e4e501d085f4472f85fc
"Image from r/AteistTurk - "Tektanrıcılık" da ki "Çoktanrıcılık"")

Yahudi Musa İbn Meymun, Tanrı'nın *Tevrat*'ta neden böyle bir dil kullandığını "açıklama"ya girişirken şöyle diyor:

> "Çünkü ***Şeriatımız, Tanrı'nın,*** evreni ve olup bitenleri, ***melekler aracılığıyla yönettiğini*** inkâr etmiyor."[355]

Görülüyor ki, İbn Meymun da, *Tevrat*'ın bunu belirttiğini yazmakta. *Tevrat*'ın metinlerinden, öteki yorumcuların da böyle anladıkları anlaşılmakta.

Yani *Tevrat* yorumcularına göre de, *Tevrat*, "Tanrı'nın meleklerle birlikte iş yaptığını" anlatmakta.

Musa İbn Meymun, yukarıda da değinildiği gibi, "melek" kapsamına, "felek" (gök, gök küresi) sözcüğüyle anlatılanı da katar. Ve böylece şu sonuç çıkar ortaya:

Kral Tanrı, "krallığı"nı "ortak"larıyla ayakta tutmakta. Onlarla birlikte yaratmakta, onlarla birlikte yönetmekte. Hiç vazgeçilemeyecek olan bu "ortak"lar da şunlar: "Melekler" ve "felekler".

Öyleyse bunlar, daha önce üzerinde genişçe durulan Sabiîlikte olduğu gibi, Yahudilikte, Hıristiyanlıkta ve Müslümanlıkta da "birer Tanrı durumunda"lar. Yani söz konusu "güçler", üç dinin "kutsal kitaplarında" da bu niteliktedirler. Üç dinin kendisinin bu "güçler"e açıktan "Tanrı" demekten kaçınır görünmesiyse; bu durumu hiç değiştermemekte. Kaldı ki, Yahudi ve Hıristiyanlar, "Tanrı" için "Tanrılar Tanrısı" anlamına gelen deyimler kullanırlarken ve bu deyimlerle "melekler-felekler Tanrısı" demek isterlerken, söz konusu "güçler"e açıkça da "birer tanrı" demiş oluyorlar zaten.

Ve öyleyse; "Tektanrıcılık" savıyla ortaya çıkmış olan dinlerin bu savları havada kalmakta. Gerçek durumu yansıtmamakta. Çünkü görüldüğü gibi; "Tanrı"ları, "kutsal" kitaplarında ***"tek" değil!*** Melekler ve felekler de var "tanrılık"ta. Yineleyelim: "Ortak"lar bunlar. "Tanrı Krallığı"nda, "yaratma"da ve "yönetim"de...

Üç dinin, "putatapar"ları, "yıldızlara tapan"ları kınar olmasım da anlamak gerek. Kurallarını ve kurumlarını aşırdıkları "din"leri, "inanç"ları kınamaları hem "psikolojik" bir sorundur. Hem de kendilerinin yaşamaları bu kınamaya bağlıdır. Çünkü kendilerini "daha farklı" göstermekle "varlık nedeni" elde etmiş olmaktalar.

[ ]
(https://preview.redd.it/cvkqxa91hjs61.png?width=441&format=png&auto=webp&s=d18f24da017cea110e17f8f10ccdcbcf2786b1c3
"Image from r/AteistTurk - "Tektanrıcılık" da ki "Çoktanrıcılık"")

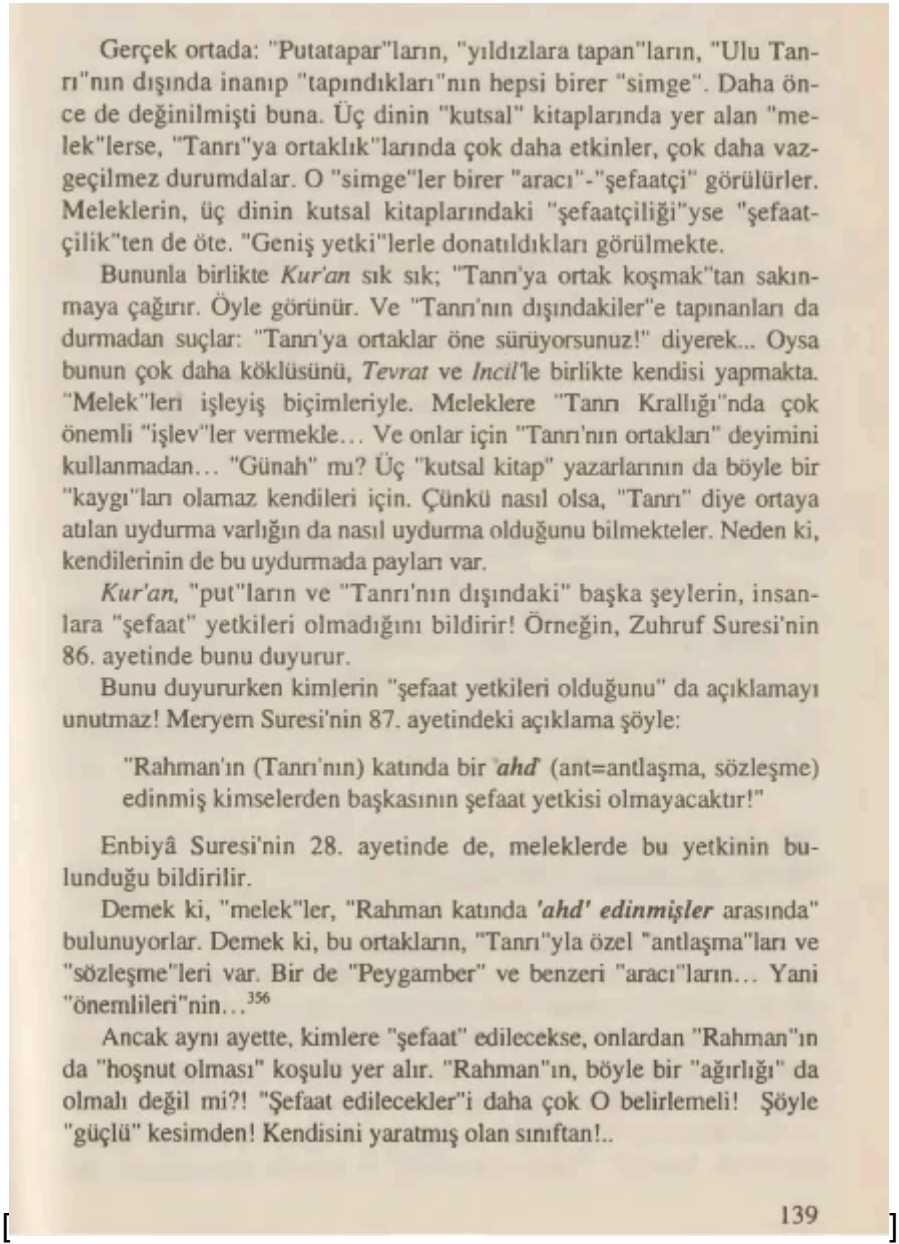

Gerçek ortada: "Putatapar"ların, "yıldızlara tapan"ların, "Ulu Tanrı"nın dışında inanıp "tapındıkları"nın hepsi birer "simge". Daha önce de değinilmişti buna. Üç dinin "kutsal" kitaplarında yer alan "melek"lerse, "Tanrı"ya ortaklık"larında çok daha etkinler, çok daha vazgeçilmez durumdalar. O "simge"ler birer "aracı"-"şefaatçi" görülürler. Meleklerin, üç dinin kutsal kitaplarındaki "şefaatçiliği"yse "şefaatçilik"ten de öte. "Geniş yetki"lerle donatıldıkları görülmekte.

Bununla birlikte *Kur'an* sık sık; "Tanrı'ya ortak koşmak"tan sakınmaya çağırır. Öyle görünür. Ve "Tanrı'nın dışındakiler"e tapınanları da durmadan suçlar: "Tanrı'ya ortaklar öne sürüyorsunuz!" diyerek... Oysa bunun çok daha köklüsünü, *Tevrat* ve *İncil*'le birlikte kendisi yapmakta. "Melek"leri işleyiş biçimleriyle. Meleklere "Tanrı Krallığı"nda çok önemli "işlev"ler vermekle... Ve onlar için "Tanrı'nın ortakları" deyimini kullanmadan... "Günah" mı? Üç "kutsal kitap" yazarlarının da böyle bir "kaygı"ları olamaz kendileri için. Çünkü nasıl olsa, "Tanrı" diye ortaya atılan uydurma varlığın da nasıl uydurma olduğunu bilmekteler. Neden ki, kendilerinin de bu uydurmada payları var.

Kur'an, "put"ların ve "Tanrı'nın dışındaki" başka şeylerin, insanlara "şefaat" yetkileri olmadığını bildirir! Örneğin, Zuhruf Suresi'nin 86. ayetinde bunu duyurur.

Bunu duyururken kimlerin "şefaat yetkileri olduğunu" da açıklamayı unutmaz! Meryem Suresi'nin 87. ayetindeki açıklama şöyle:

> "Rahman'ın (Tanrı'nın) katında bir '***ahd***' (ant=antlaşma, sözleşme) edinmiş kimselerden başkasının şefaat yetkisi olmayacaktır!"

Enbiyâ Suresi'nin 28. ayetinde de, meleklerde bu yetkinin bulunduğu bildirilir.

Demek ki, "melek"ler, "Rahman katında ***'ahd' edinmişler*** arasında" bulunuyorlar. Demek ki, bu ortakların, "Tanrı"yla özel "antlaşma"ları ve "sözleşme"leri var. Bir de "Peygamber" ve benzeri "aracı"ların... Yani "önemlileri"nin...[356]

Ancak aynı ayette, kimlere "şefaat" edilecekse, onlardan "Rahman"ın da "hoşnut olması" koşulu yer alır. "Rahman"ın, böyle bir "ağırlığı" da olmalı değil mi?! "Şefaat edilecekler"i daha çok O belirlemeli! Şöyle "güçlü" kesimden! Kendisini yaratmış olan sınıftan!..

139

[ ]
(https://preview.redd.it/01nuqa91hjs61.png?width=439&format=png&auto=webp&s=142ca3a606aebb2d81295da0d383081d21a999a4
"Image from r/AteistTurk - "Tektanrıcılık" da ki "Çoktanrıcılık"")

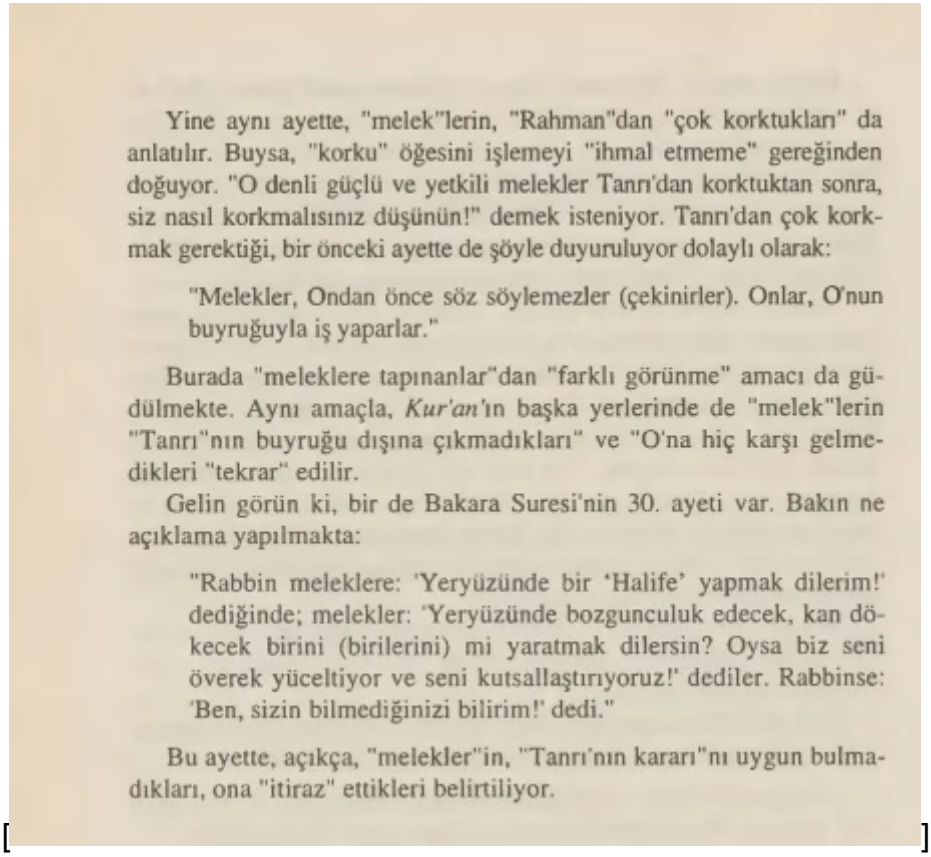

Yine aynı ayette, "melek"lerin, "Rahman"dan "çok korktukları" da anlatılır. Buysa, "korku" öğesini işlemeyi "ihmal etmeme" gereğinden doğuyor. "O denli güçlü ve yetkili melekler Tanrı'dan korktuktan sonra, siz nasıl korkmalısınız düşünün!" demek isteniyor. Tanrı'dan çok korkmak gerektiği, bir önceki ayette de şöyle duyuruluyor dolaylı olarak:

> "Melekler, Ondan önce söz söylemezler (çekinirler). Onlar, O'nun buyruğuyla iş yaparlar."

Burada "meleklere tapınanlar"dan "farklı görünme" amacı da güdülmekte. Aynı amaçla, *Kur'an*'ın başka yerlerinde de "melek"lerin "Tanrı"nın buyruğu dışına çıkmadıkları" ve "O'na hiç karşı gelmedikleri "tekrar" edilir.

Gelin görün ki, bir de Bakara Suresi'nin 30. ayeti var. Bakın ne açıklama yapılmakta:

> "Rabbin meleklere: 'Yeryüzünde bir 'Halife' yapmak dilerim!' dediğinde; melekler: 'Yeryüzünde bozgunculuk edecek, kan dökecek birini (birilerini) mi yaratmak dilersin? Oysa biz seni överek yüceltiyor ve seni kutsallaştırıyoruz!' dediler. Rabbinse: 'Ben, sizin bilmediğinizi bilirim!' dedi."

Bu ayette, açıkça, "melekler"in, "Tanrı'nın kararı"nı uygun bulmadıkları, ona "itiraz" ettikleri belirtiliyor.

[ ]
(https://preview.redd.it/6xxeh891hjs61.png?width=455&format=png&auto=webp&s=21ddf4dbb941829239496fd9e8b25bc7ba4b4a8d "Image from r/AteistTurk - "Tektanrıcılık" da ki "Çoktanrıcılık"")